

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 518. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207697003392.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

LUCIFERS FALD

Affattelsestid ukendt; **udkom** i December 1834 (i H. P. Holsts "Nytaarsgave for danske Digtere" I 1835), trykt 2den Gang 1838 (i "Poesier" II), 3dje 1859 og 4de 1870 (begge i "Ungdomsskrifter" II), 5te i 1879 (i "Poetiske 519 Skrifter" III), 6te 1902 (i "Poetiske Skrifter i Udvalg" VIII), 7de 1903 (i "Mindre Digte").

Nærværende Udgave gengiver Texten i Udgaven 1870, den sidste af Digteren selv besørgede.

Illustrationer: af Aug. Jerndorff i: Romancer og Digte, danske og norske, udgivne af Chr. Richardt, 1882.

Æmnet. Den kristelige Lære skelner mellem de gode og de onde (de faldne) Engle. Oprindeligt var alle Engle gode, de var Tjenerskaren, der omgav Guds Trone, og Gud kaldes derfor "Hærskarernes Gud" (sml. f. Ex. Psalm. 103,20-21). Men i Tidernes Begyndelse gjorde en af de ypperste af dem, forledt af Hovmod, Oprør mod Gud og nedstyrtedes sammen med de Engle, der havde gjort Sag fælles med ham, fra Himlen til Helvede (2 Pet. 2,4). Som Djævelen blev han de onde Aanders Fyrste og Hovedet for Modstanden mod Guds Rige.

Naar Navnet *Lucifer* (latin, betyder "Lysbringeren" og er Navn paa Morgenstjærnen) anvendes i den kristelige Troslære som Navn paa den faldne Djævel, da beror det paa en urigtig Tolkning af nogle Skriftsteder. Hos Profeten Esajas hedder det (14,12): "Hvorledes er du falden af Himmelen, du Morgenstjerne [i den latinske Bibeloversættelse: Lucifer], du Morgen-Rødes Søn? hvorledes er du nedhuggen til Jorden, du, som svækkede Hedningerne?" Profeten sigter med disse Ord til Babylon, Verdens Tyran, og profeterer om dens Fald; men de kristne Kirkefædre satte Stedet i Forbindelse med Luk. 10,18, Joh. Aab. 9,1 og 12,9, hvor der tales om Djævlens Fald, og saaledes blev Lucifer Navn paa Satan.

Side 169 Linje 24:

formummet] "dulgt, tilsløret" (Laaneord fra Tysk).

Side 169 Linje 30:

Lucem fero] (latin) "Lys jeg bringer".

Side 170 Linje 9:

Mørkets Drage] d.v.s. Mørket, der som en Drage rugede over Himmelrummet, før Lucifer bragte Lys.

Side 170 Linje 12:

over sig] over sig selv, for sig selv.

Side 170 Linje 27:

snelt] hurtigt (sml. Anm. til Side 97 Linje 23).

Side 170 Linje 29:

Kæmperør] Kanon.

Side 171 Linje 5:

Sphærers Chor] hvad der menes hermed, er forklaret i Anm. til Side 161 Linje 41.

Side 171 Linje 27:

Æftherhavet] d.v.s. Verdensrummet; *Ætheren* er det fine Stof, som fylder Verdensrummet.

Side 173 Linje 5:

en Slange] 1 Moseb. 3,1.

Side 173 Linje 10-11:

Herrens Stemme, | Som i Havens Gange lød] 1 Moseb. 3,8.

Side 173 Linje 14:

Fjeldet, det steile, bratte, | Hist i Ørknens golde Sand] Udgiveren formoder, at P.-M. tænker paa Bjærgtet i Ørkenen, hvorfra Djævlen fristede Jesus (Matth. 4,8-10).

Side 173 Linje 16:

Kalpe] er det græsk-romerske Navn for Gibraltar. (Om der foreligger Sagn om, at Djævlen skulde have dannet Middelhavet, har Udgiveren ikke kunnet finde.)

Side 173 Linje 26:

Jordens Syn] nu: *Synet af Jorden* (sml. Anm. til Side 119 Linje 18).

Side 174 Linje 9:

Zone] Himmelstrøg.